

Noodkreet uit Albanië

Vijf jaar geleden vluchtten vader en moeder Abazi met hun kinderen vanuit Kosovo naar Nederland. De rest van hun familie bleef achter. Niets werd meer van hen gehoord totdat de broer van Abazi afgelopen week belde vanuit Tirana: „Wij zijn gevlucht, help ons!“ luidde zijn noodkreet.

Het telefoontje veroorzaakte enorme commotie in huize Abazi. Wat moesten ze doen? Langzamerhand sijpelden meer berichten door over de toestand van broer Ramiz en de andere familieleden. In een interview met een Duitse cameraploeg dat op de Duitse televisie werd uitgezonden, vertelde Ramiz zijn verhaal en toonde hij zijn verwondingen. Drie weken geleden joegen Servische soldaten Ramiz, zijn vrouw Miradye, dochter Valmire van dertien, baby Bleona van anderhalf, grootmoeder Gjyka en schoonzuster Nushe uit hun huis. Ramiz en negenendertig andere mannelijke bewoners van het dorp werden op een rij gezet om te worden doodgeschoten. Op het nippertje ging dit niet door, de soldaten eisten in plaats daarvan al het geld van de bewoners. Daarna mishandelden ze de mannen door met ijzeren pijpen op ze in te slaan. Ramiz raakte hierdoor ernstig gewond aan zijn nieren. Na deze verschrikkingen werden alle inwoners weggejaagd. Ramiz laadde zijn familie in een wagen en vertrok naar Albanië, met achterlating van al zijn bezittingen. De taferelen die zich in Albanië afspeelden zijn bekend van de televisie: duizenden mannen, vrouwen en kinderen opeengepakt in primitieve tentenkampen en sporthallen. Ramiz kwam in een sporthal in Tirana terecht. Vandaar belde hij naar zijn familie in Bunschoten. Een kort gesprek waarin alleen het hoognodige gezegd kon worden

Ramiz en familie verblijven inmiddels in een huis. Daar zitten ze met twintig personen op elkaar. Slapen gebeurt zittend, meer ruimte is er niet. De wind waait onbekommerd naar binnen door de kapotte ramen. De kinderen zijn door de traumatische gebeurtenissen van de afgelopen weken uitgeput. De 13-jarige Valmira heeft kou gevat en kan niet meer lopen. Ook Bleona van anderhalf is ziek.

Brood

Op het moment dat Ramiz naar zijn broer in Bunschoten belde, was mevrouw De Haan bij de broer, de heer Abazi, op bezoek. Zij kent het Bunschotense gezin omdat ze betrokken is geweest bij het vluchtelingenwerk. Het gezin Abazi bestaat uit vader, moeder en vier kinderen. Breed hebben ze het niet. De onzekerheid rond hun vluchtelingenstatus zorgt bovendien voor veel spanning. Mevrouw De Haan sloeg meteen aan het bellen om Ramiz en familie uit Albanië te halen. „Het Rode Kruis, de Immigratie- en Naturalisatiedienst, het consulaat in Boedapest, de UNHCR, niemand kon me helpen”, zegt ze. Er ging een fax naar het Duits/Nederlandse consulaat in Tirana, maar daar hoorde ze nooit wat van terug. De hele middag bellen leidde dus tot niets. In overleg met de familie Abazi werd besloten broer Adam naar Tirana te sturen. Adam vluchtte een paar jaar geleden ook uit Joegoslavië. Het gezin Abazi moest geld lenen om Adam te laten gaan. Mevrouw De Haan: „Deze jongen, Adam, wilde verschrikkelijk graag naar zijn familie. Hij spaarde zijn brood om uit te delen in Albanië.”

Omdat officiële instanties niets konden doen, besloot mevrouw De Haan, die inmiddels medestanders had gevonden, de vluchtelingen op eigen initiatief op te halen. Daarvoor is veel geld nodig, zo'n 10.000 tot 20.000 gulden. Dit geld is nodig voor brandstof voor de bus, de overtocht naar Albanië, verblijf in Albanië en de terugreis naar Nederland waarbij voor acht personen extra moet worden betaald voor de overtocht. Het genoemde bedrag is het minimum dat nodig is, extra kosten als eventuele reparatie van de bus zijn niet meegerekend.

Het buurtcomité is inmiddels bezig met geld inzamelen. De directeur van basisschool 't Kruisrak is benaderd, de kinderen van Abazi zitten bij hem op school. Via een collecte op een musicalavond haalde hij een mooi bedrag op. Maar niet alleen geld is nodig. De organisatoren, mevrouw De Haan en de heren Van Beek en Veldhuis, zijn ook dringend op zoek naar een busje. Liefst een Volkswagen TDI die op diesel rijdt en waar negen personen in kunnen. Het is de bedoeling dat het busje volgeladen met voedsel, kleding en dekens vertrekt uit Bunschoten. Deze spullen worden in Albanië uitgereikt. Inmiddels heeft Midnet een bus met chauffeur beschikbaar gesteld, waarin voedsel uit Bunschoten zo snel mogelijk naar de vluchtelingen uit Kosovo in Albanië wordt gebracht.

Spoed

De initiatiefnemers willen spoed zetten achter de actie. Van Beek: „We willen elk moment weg kunnen, we hopen dat we niet hoeven te wachten op de financiën”. Via dit artikel roepen ze scholen, kerken,

bedrijfsleven en particulieren op mee te helpen de Kosovaarse familie naar Nederland te krijgen. Dit kan door het geven van geldelijke steun of door het samenstellen van voedselpakketten. Voor de voedselpakketten zijn vooral zonnebloemolie, tarwebloem, water en toiletartikelen als zeep en shampoo, nodig. Mevrouw De Haan: „Voor elke vluchteling is 1,80 dollar per dag beschikbaar, een fles bakolie kost al 2,50 dollar. Voor baby's is er elke dag één pampers”. Warme kleding, ondergoed en dekens zijn ook welkom, maar niet te veel omdat alles dan niet in de bus kan.

Mocht er geld overblijven als de reis achter de rug is, dan wordt dat gestort op giro 555. Om de kosten achteraf te kunnen rechtvaardigen, worden alle bonnetjes en kwitanties van de hele reis opgespaard.

De organisatoren willen bedrukken dat de reis naar Albanië niets te maken heeft met avonturieren. De heer Van Beek heeft in het verleden vaak met hulptransporten te maken gehad en kent de kneepjes. Hij gaat, alleen, de fami-

lie ophalen uit Albanië. „Ik vertrek liever gisteren nog dan vandaag”, verzucht hij.

Ramiz zelf moet in Albanië nog een 'vluchtpapiertje' ophalen waarmee hij officieel toestemming krijgt naar Nederland te gaan.

Maar hoe gaat het als de familie in Nederland is? Volgens mevrouw De Haan is het nagenoeg zeker dat ze mogen blijven. De eerste opvang gaat via het COA in Zevenaar (Centrale Opvang Asielzoekers). Via de Zorgwet worden onder meer medische kosten en zaken voor dagelijks bestaan geregeld.

Bankrekening

Voor de giften staat een bankrekeningnummer open: 31 14 84 182 (Rabobank) onder vermelding van 'hulp familie Kosovo'. Als er vragen zijn over de actie of als iemand een bus beschikbaar wil stellen, kan men bellen of faxen naar mevrouw De Haan: 299 97 95 (dit is tevens het faxnummer). Bij geen gehoor kan het mobiele nummer van dhr. Veldhuis gebeld worden: 06 - 53358141.

Help vluchtelingen uit Kosovo

Bij de supermarkten in de gemeente Bunschoten hangt een boodschappenlijst van voedsel waaraan Kosovaarse vluchtelingen dringend behoefte aan hebben. U kunt ter plaatse het pakket samenstellen. Voor meer info: Mike van de Beek, tel. 299.6880.

Het plaatselijk comité voor hulp aan de familie Abazi, die woont in de Leeuwerik, heeft een gesprek gehad met staatssecretaris Cohen en Paul Rosemöller van GroenLinks. Zij zullen vanavond nog reageren op het verzoek om de broer en moeder van Abazi naar Bunschoten te laten overkomen.